

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és esütörtökön.

Hirdetések és előfizetések fölvetetnek s egyes számok kaphatók helyben:

Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomdájában, Schön A., Hecht M. könyvkeresked.-ben, Hay S. dohánytözsdejében, valamint hirdetések s nyiltéri közlemények úgy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetői irodákban.

Egy szám 10 kr.

ELŐFIZETÉSI DÍJ
helyben hazánk hirdetés
Égész évre . . . 8 frt.
Fél évre . . . 4 frt.
Negyed évre . . . 2 frt.

Vidékre póttér külföldre:
Égész évre . . . 9 frt — kr.
Fél évre . . . 4 — 50 kr.
Negyed évre . . . 2 — 35 kr.

Neptanítóknak helyben:
Égész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 —
Negyed évre . . . 1 — 50.

Neptanítóknak külföldre:
Égész évre . . . 7 frt — kr.
Fél évre . . . 3 — 50 —
Negyed évre . . . 1 — 75.

Szerkesztőségi iroda és kiadóhivatal:
Csendes-utca, Tóth-féle házban,
hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előzetesek és hirdetések is küldendők.
Bérmennetleveleknek fogadtatnak el. Kéziratok nem adtnak vissza.
Szerkesztővel értekezni: d. e. 11 óráig 12-ig és d. u. 3-tól 6 óráig.

Közegészség.

Szerencsétlen egy ország vagyunk. Nincs nemzet a föld kerekén, mely oly kitartóan és kétségbeesetten küzdött volna léteért, mint a magyarság. Pusztított már bennünket tűz, víz, zsarló és rabságba vitt török, tatar, — majd tönkre tett a nemet, és most, hogy valamiképen nagy nehezen kis nyugalomra tettünk szert, ellepi hazánkat a betegség egész raja.

Rémülettel tapasztaljuk, hogy mily csekély mértékben szaporodik lakosságunk, hogy míg a külföldi nagy államok aug száz év lefolyta alatt megkettőzöttek, hazánk lakossága alig szaporodott néhány millióval.

Mi az oka e szomorú tüneménynek?

Valljonogatva állítja egyik-másik feületes tudós, hogy hát nem tehet róla senki sem, ha a magyar faj nem szaporodik, ha a magyarság oly rendkívüli lassan szaporodik. Pedig nézzük csak a statisztikai kimutatásokat és bizony azt látjuk ki belőlük, hogy a szülési arányok eléggé megfelelőek, de borzasztó a halálozások mérvé.

Nem a szaporaság hiánya okozza tehát, hogy számunk nem gyarapodik, hanem az a körülmény, hogy egészségügyi viszonyaink tarthatatlanok, hogy

elhal a nép azon arónakon, melyeket a világ legszebb dalaival énekeltek meg, hogy pusztul a nép a kies börtöcek hazájában.

Anglia ködös hónapban, nedves, barátságtalan vidékein sokkal egészségesebb nemzedék él, mint a miénk. A munkások között, kik egész napon át a bányában kuporodnak és óriási fáradsággal nyerik a kőszén, vagy érozet, sokkal kisebb a halálozás, mint az alföldi szabad természetben élő földmivelő nép közt.

Hát még a gyermekhalálozás? — Mikor oly sok szépet és dicsőt olvasunk a német anyáról, nem vetődik e fel a kérdés, hogy hát a magyar nőjóánya-e? Versenyezhet-e a némettel?

Szomorodott szívvel valljuk be, hogy nem, legalább legnagyobb részben nem, és ez az oka annyi ártatlan lélek pusztulásának. Pedig ugyancsak nem szabadna felednünk Széchenyi gróf szavait, nem szabadna felednünk az intelmet, hogy törekedjünk, hassunk oda, hogy gyarapodjék a magyarság száma, hogy kegyelmezzünk meg az apagyilkosnak is, mert ő is hazánkia.

A malária láz évenként ezer meg ezer áldozatot ragad el és mégsem tesz az országban senki oly intézkedést, mely az ő öldöklő erejét megtörje. —

Nem csapólják le kellőleg a veszedelmes moosárok, nem szűrtyák a nyirkos talajt. Falvak és városok egészségtelen helyekre épülnek, lakosságuk örökké szenved, folyton beteg és nincs a ki gyógyíthassa, mert hiszen a betegség talaján él.

Tréfaképen szoktuk emlegetni a csömört, pedig ez a speciális magyar betegség is ezeket ragad el. Magyarország tűzhelye a tifusznak és kolerának. Nem tulozunk, orvostudói adatok nyomán beszélünk: hazánk tanyája a legveszedelmesebb betegségeknek.

Az emlegetteken kívül pusztítanak himlő, kanyaró és e betegségekhez vörheny és difteritisz is csatlakoznak. Ezek ragadják el gyermekeink felet. És mind ez ellen nem cselekszünk semmit. A főváros nem jár elől jó példával, a vidék pedig nem mozdul. A sajtó tüzte ki magának feladatait, hogy rámutat a bajokra a megye orvosszakszerfia ismerjék kötelességüknek, hogy utba igazítják; kivált a föld népet, az administratio közegek kövessenek el mindent az egészségügy érdekében, mert mutatja a külföld példája, hogy lehet segíteni a legrosszabb egészségügyi állapotokon is.

A kormány gondoskodott róla, hogy a középiskolákban tanítsák a közegész-

ségtant, az egyetemi ifjuság is mindinkább megkedveli e tantárgyat.

Adja Isten, hogy foganatja legyen, hogy esőkhen a borzasztó halálozási mérv és boldogabb korszakot érjünk.

A takarmányozás gondjai.

„A gazdára nézve a téli takarmányozás egyértelmű a vagyion gyarapításával és a takarmányozásba fektetett toke sokkal biztosabb kamatot hajt, mint az időjárás az elemi csapások szeszélyeinek kitett gabnatermelés.”

Soha szakértő gazda alaposabb és igazabb mondással nem adott jobb és gyakorlatibb tanácsot gazdatársainak.

Nem szándékom t. gazdatársaimnak fölösleges tanácsokat osztogatni a takarmányozás mikéntjere nézve. Tudja azt minden gazda, hogy mi jo a lábas jószágok. E cikkem czéja tehát e yedül csak az, hogy a saját, be tapasztalatom alapján rámutassak azokra a nélkülözhetetlen segédesszüközre, melyekkel a takarmányt a mentül gyorsabb, könnyebb és határozottabb emésztésre előkészíthetjük.

Nekem három évvel ezelőtt a gróf Bathyányi teli adácsi uradalma kellett teiszereim takarmánykészítő gepekk. Nem ismerve az újabb szerkezeti új gepeket, felmentem a fővárosba és tudva, hogy Tarnóczy Gusztáv gépsernokában minden valamire való rendszert megtalállok, meglátogattam vacsi körüti csarnokokat.

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Reminiscenziák.

I.

Madár dalolt az ágon,
Virág nyílt a fán,
S miként egy búvárs álom,
Jelent meg boldogságom
Te veled óh! leány!

Nem seng madár az ágon
Nincsen virág a fán,
S miként egy búvárs álom,
Száll messze boldogságom
Utánad óh! leány! . . .

II.

Emlékszel-e ama
Csörgő kis patakra,
Vidám csavogásunk
Mely végig halgattá . . .
Emlékszel-e?

Emlékszel-e ama
Cintalan szellőre,
Mely nekem szánt esőköd
Elkapta előre . . .
Emlékszel-e?

Hát arra a dontó,
Fajó pillanatra,

A mikor e két sziv
Egymást megtagadta,
Emlékszel-e? . . .

Vojtkó Pal.

Első szerelmem.

(Olyan csendes morfondírozás-féle.)

Ismet elebs kerültem, s gondoltam,
majd a fálnak taszítom, s meg lesz a kihívás

Hah! Eppen a fal mellett ment, s én készültem a nagy taszításra.

Midőn mellem került, nagy erővel dőltem neki, de ő kigyó módjára kikisklott, s én egy kirakat üvegtábláját zustatam be. Az ipszo visszanezett, jót nevetett, s eljábolt.

A kihívandó elmenekült s helyébe a hivataln keressékő jött ki és a betört táblát 4 frtot követelt. Leszerkoltam a nagy összeget s hosszú orral mentem haza.

Ily rossz slójelek után elvettem a duellum eszméjét.

Megnagyodtam sorsomban s jártam tovább is a tánciskolába. Ha a szőke ficur — ajskna leués és diadalmas moosóli lejött mellettem Lisettel, sifutott a mérög, s tehátetlen dühömben ajsknaat verig harapáltam.

Egy este ellenségem nem jött a tánciskolába, s én felve ugyan a kosártól, fel-

kertem Lisettet az egyik francia-negyésre. Mosolyogva ígérkezett el, s én hosszú két het után voltam ismét boldog. Mellőzöttesem okát, — miután jogom sem volt rá, — nem tudoktam tőle, s beszélünk az időről, kalcuénról s más komoly dolgokról. — Es e se ímet én kiserhettem haza imadottomat. Már nem voltunk messze a „feketé medvé-től, midőn lépteket s hangos vihogást hozott a szél velünk szemközt. Egy villamos lámpa alatt találkoztunk a vinogókkal, s felismertem szőke ellenségemet és — két szivargyari munkás leányt.

Lisette is felismerte mindhármát, és meglepetése egy halk „ah”-ban nyilvánult. Tehát a szőke urfi „csigári madikat” kiser haza. Ettől tehát nem volt mit felnem esentul.

A tánczópróban azonban uj gyötrelmem várt ream.

Egy csinos kadet udvarolt életre-halálra Lisetnek.

Bánatomban beültem az étterembe s megittam 1—2—3 pohár sört, mitől bátorságot kapva, azon erős elhatározással léptem a táncsterembe, hogy vagy én, vagy a kadet legfeljebb holnap delig élünk.

Böle is kötöttem a leendő hős harcziába, de es is sajtte talán véres szándékomat, — kerülte a komoly összeütközést.

Dühöm nagy volt, s elhatározásom, hogy dármi módon is kihívom a kis kadetet.

A sora kedvezett: midőn szünet alatt mindenki az étterembe sietett, én az ajtóban meglátam a kis kadetet, s oly erővel rohantam el mellette, hogy a mint ő fordult, kütöttem kezéből a fagyialtos tányérkát. En visszafordultam s diadalmas moosólyt arcomon, s pedig odaszólt hogy:

„Nem tud vigyázn? Marha!”

No hiszen nekem sem kellett több. Odaleptem mellé, s verben fogó szeaukkel (legalább úgy mondták) mondám neki, hogy vonja vissza szavait! O erre nem volt hajlandó, s én nyilatkoztatást, hogy ha esen szavaiert lovgasas elégtételt nem ad, „gyáva himpeller”.

Atadé nevjegyét, s megnevezésven segedeit, mas fagyialtot kert, mit oly anglius egykedvűséggel aszopotagott, hogy engem a düh majdnem felrobbantott.

Másnap segedünk tanácskosára jöttek össze s midőn kétszegeden hozám jött, szót sem szólva, egy levelet tettek elem s iparkodtak elhisselteti. Tudták ugyanis, hogy ha jelenlétükben bontom fel a levelet, annak tartalma az ő kibabáukat fogja súlni.

Laza gyorassággal vettem kezembe a levelet. Az iras teljesen ismeretlen, — krx-krax, de megis eléggé olvasható, hogy megértsem tartalmát. Felöttem a cuvertját, hogy nevjegy esett ki belőle „X Y”, kadet-iskolai növendék. Állt rajta. Ahá, tehát a kis kadet irt? Miután átvoltam, darabokra

Első sorban a szeszavágókat néztem meg. Mutattak nekem: Muráth, Groszmann-, Schlick-, Riechmond & Candler-, Epple-, Shuttlevorth-, és Cronley-féle szeszavágókat 25 ftől egész 320 ft-ig. A gépek közül a céljainknak legjobbban megfelelő egyenlő nagyságukon 10—10 percig tartó vágási kísérleteket tettem két emberrel, mely alkalommal meggyőződésem, hogy a Crowley-féle szerkezet messze fölmúlja a többieket. E szeszavágó gyönyörű tiszta és szapora munkát végez, rendkívül gyorsan jár és így — mert nem farasztja annyira a munkást, többet is lehet vele dolgozni.

A repavágók és zuzók közt szintén Muráth, Groszmann-, Schlick-, Kühne-, Epple, Stutlevorth-, Crowley és Horusby-féleket vettem kísérletezés alá és itt is a Crowley-féle repavágók tűntek ki hátrózottan a többiek fölött, mert ezek gyönyörű egyenlőséggel és nagy könnyűséggel aprítják a repát, a nélküli hogy megakadnának, darabokat hagynának vagy eldugulnának, és szapora munkájukkal, szilárd szerkezetükkel teljesen kielégítik a gazda igényeit. A repavágók közt a Horusby-féle tartom a legjobbnak.

A darabók közt a „Kis óras” darabot találom a legjobbnak és legzesebbnek. Ez órdögös egy masina, — melyen egy 10 órányi egy hektoliter képes darálni. Legalkalmasabb a csöves tengerhez, de árpát, zabot, búkkönyt is szépen darál, bármely dara finomságban. Ara járványrúddal együtt 60 ft, a mi hasznosságát tekintve valóban csodálatos. Ajánlom beszerzését minden jó gazdának.

A kukorica-morzsolók közül valamely 15-féle szerkezetet mutatott Tarnócz, de én ezek közül Hofferr és Schranz-féle választottam, mert ez végezte legkevesebb erőfeszítéssel a legtisztább és legszaporább munkát.

Ma már elmult 3 éve, hogy e gépeket beszeriztem. Környekbeli gazdárságaim egyre-másra panaszokdának, hogy hol ezzel, hol azzal a géppel van bajuk. Csodálkozom, hogy én, a ki 3 évvel előttem a gépkereskedők köze voltam, folytonos panaszaimmal, a má nem panaszokdom.

Ime, tehát tudjak miért. . . És a saját érdekemben kívánom, hogy ezt hasznukra fordítsák és lassak be, hogy a rossz gép olyan, mint a házítolvaj, mely észrevétlenül lopja meg gazdáját.

Egy tapasztalt gazdatiszt.

Gyászbeszéd.

— Tartottak halottak napján. —

Tisztelt Gyűlökezet! Egyetemi Polgártársak!

Az enyészet és földi mulandóság sárguló levelékké borított hantjai közé, az örök nyugalom helyére jöttünk ki e mai napon, mint a testvér, egyetlen ifjúsága, hogy leröjűk a megemlékezés adóját feledetlen sírotoknál, hazánk felkent mártírjai!

A meddig a történelem csillaga a multakba röptü sugárát, mindenütt fény és árnyékba váltakoznak a szerencse és szerencsétlenség napjai. Mint a társadalomban a boldog férj örömet kelbel várja évről évre a nap évtöröldejét, melyen jelenik az Ur színe előtt örök hőseget esküvek; férj és nő karöltve mennek az elhunyt virágall hintet sírdombjai közé, a meghalt kedves emlékeirét imádkozni; így a nemzetek évszázadokon át, szintén meglőnek öröm és gyásznapjaikat. Ezért emelt Róma a városoknál Quirinusnak templomát; ezért szentelt meg az áldozatra ment 800 Pabius halálának évfordulóját! Mi, kik egybegyűltünk, e könyektől megszentelt helyen, nem-e azért jöttünk, hogy a feledés ködét a megemlékezés ragyogó napjával szétoszlassuk, hogy szívünk magasztos érzését, mely bensőnkben, lelkesedéstünk zúzával e mai napon egy új világot, a megemlékezés világát gyújta, kövessük? Igen! Az erények örökösödő koszorúja egyik legszebb virága, a megemlékezés szenteltük e mai napot! Eljöttünk sírotokhoz azoknak! mint Themistokles a marathoni győztes öslopához! mint Caesar Herakles sírkövéhez, hogy nagy lelketeknek emlékein elmerengve, némi enyhülést szeressünk (fájdalmunknak; mert valamin a hős, ki öreg napjaiban, nagy harcokban teljes életnek mozzanatait beszélve el unokáink, veszélye, fájdalma, dicsősége átszáll ezekre az új fiúrol fura szállva a hagyomány, mindnyájuk előtt tisztelben marad a dicső s annak tudása, hogy veréből származtak, lángot, lelkesedést gyujt szíveikben; ugy bennünk is elragad fájdalomuk darcára ama edes tudat, hogy erényeitek fénylő nimbusa minket is, mint utódaitokat, glóriaként vesz körül.

Nem adomnak-e me is az elismerés és oszlatlalt párosult imadás zöld babérlevelével, a történet ragyongóvebe aranybetűkkel írott hősök és államterfak iránt? kiknél a hazaszeretet boldogító érzete meleg léggel égett?

„A hazaszeretet egyike a kelbel legtisztelretmelőbb szenvedelmeknek; de aok kívántatik, mely annak tiszta birtokába jut-hatunk”, mondja Koszorus kultónk, és ti azt teljesen bírátek. Kebletek, mely egy-ekor hevesen dobogott, csak azért a földert

lejtett felém, a megkínált egy beleptüjegy gyel, mely a dalárdá táncoslelyére szögt.

Nem állhatam ellent, vettem egyet. Aztán kérdem, hogy kiknek adott el meg jégycyekt? A kis Kadetnak is! Huh! Akkor én nem melhetek el!

Fel is tettem magamban, hogy nem megyek el, s ambar Lisette szívelyesen hitt meg, nem ígertem bizonyosat.

A mulatság meg csak két het múlva lass, gondolám, s majd valamit jó ötlettel ki fogom magamat menteni Lisette előtt a távol maradásért. Az idő lassan mult, de végre megint megjött a mulatságos napja. Vasárnap volt.

Ünnepi mesze bujva sétáltam egész nap, s este felé a mulatság színhelye előtt lődörgöttem.

Láttam Lisettet nővérrel és anyjával bemenni, s kis hija, hogy én is utána nem meuetem, de tudva, hogy a kedet is ott lens, legyőstem a vágyat, s tovább sétáltam hallgatva a hangterenyit.

A közeli torony óra háromegyed 9-et ütött, s én látam a teremből két alakot kilépni és sietve távozni. Szemkőat jöttek velem, s felismertem a kis kadetot. Nem volt kimaradhatási engedélye, s haza kellett mennie.

Bementem tehát a terembe, hol a hang-

lelkessült és égett, hol szeliden ringatott edes áltaó dal mellett anyátok, hol kéjt és bánatot először ézett szívetek és szerelmetek tüskés róksáfiája felvirágozott.

Mint az ifjú, duló csatában, sebesulten, megmaradt kardvasát szorítja vértől párologó kezébe, mint a kalmár, ki háborgó tengerre szállva, hajótörést szenvedven, remegő karjaival ölszi át értekes lohiját; megó szívetekben is a hazaszeretet magasztos érzete képezte az erős várat; a haza előtlen áldozni volt legfőbb törekvétek; a haza függetlensége és szabadságának, ha kell élet és vérel való kivívása volt elte-tetek feltekyenven őrzött kincse.

Dicső, szép, magasztos és emberi élet, midőn szabadon, de átmelegül kelbelé választva magának pályát, azt jó s balzerence közt tiszta, tántorítatlan onszettel követi; vagy mint tizes meteor ezek előtt világítva fényének erejével a mindennapiasz saúk, egyhangu köröb kiemelkedve, nagy, szent, miliókat érdeklődő ez el után törekszik; de mennyivel magasztosabb akkor, ha hazája az, miért vért ont; ha erős láncokat és gyöngéd kötelekeket, melyekkel az élet szíveinket magához fűvi, sztérbjira csakítani s lelket istenere, nevét a jóvőre biva, a halállal szembezállni mer, hogy példájából a szarnok megtanulja, miszerint van a világon hatalom, melyet belánczolni mint Prometheuset, nem lehet; ez a bátorság és meggyőződés által vezetett, erős férfiak-rattal párosult hazaszeretet.

Mint a tisztán ragyogó nap, az égen általadaltában messzebb és messzebb körökre terjeszti fényének sugarát, vagy mint vitzükre dobott kavics, nagyobb és nagyobb hullámgyűrűket kelt, ugy a hazaszeretettől lángoló szívét is mar gyermekeiben e fensleges erzet dobogtatá, az ifjú képzetében teljes pompájára emelkedek; azért remélt; azért küzdött a férfi végperezéig, mirol életének küszöbén ábrándozott. Ez lelkei-tette a gyermeket, midőn gyöngye válla harmatát nehéz fegyverszaj dörögte föl; ez az ifjú, hogy szeretteit elhagyva, a csata-ter veres mezejére sieszen, ez buzdította Zrinyt, midőn Leonidásként védte magát, míg a megújuló roham el nem sodorta hős alakját. Ez adott bátorságot és halálmegevet Szandinak, s sziklavár romjai alá való tometkezésén.

De miként a távol homályába burkolt hegyek kéknak látszanak, holott közéről legfeljebb zöidék, — ugy sokszor vannak olyanok is, kiknél a hazaszeretet csak mint szenvedely egyszerre felsap, magasan lobog, szag, pattog; de hevíto parassat nem hagy hátra. A haza védelmére nem pillantanyi

verseny véget érve, éppen csárdát kezdtek táncolni. Elfogott a vágy, Lisettel táncolhatni, s amint isült, hosszú leplem.

Fáradt volt, nem táncolt, de az első negyese ígérkesett.

A fáradság, — mint később elmondá, csak ürügy volt, hogy egy ott levő úri emberrel ne kelljen táncolni, kiről tudta, hogy 10 óra telé haza fog menni.

A negyész Lisette mellett ültem s beszélünk mindenféléről, migsem előtökodtam mellőztetésemmel, s kérdem annak okát. Lisette elpirult, s megnyugtatót, hogy csak próbára akarja tenni állhatatosságomat, valjon állőztetésem dacára fogom-e őt becsülni?

Addig-addig beszélünk az állhatatosságról, becsülésről stb., hogy végre ki találtam ejteni, hogy szeretem őt. — Lisette melyen elpirult s melágen szorítá meg kezemet. Ő, ugymond, vette ezt eszre, s mivel ő is érdeklődött irántam, próbára akart tenni.

A próba jól ütött ki, s én e naptól fogva legboldogabb ember vagyok, messze földön.

A négyes alatt vígan csavogtunk, s a mulatság végen karonfogva kísértem haza. Anyja és nővére lassan jöven utánunk, — előre sietünk s a „fekete medve” sötét sarkán elcsattant az első csók.

fény, hanem tartós meleg; nem magas láng, de izó parász kell, mint volt a ti szívetekben.

A szabadság szellője, mely Franklon határról hazánkba is elhatott, nem hagyott titeket sem érintetlenül. Párizs felett a nép „legyen” szavára, megdördült az ég világ-rázólag s a csattanás, mely országokra szólt, a világszabadság vézérdörge volt. A márcziusi virág új életmagot hozott az égől, melyet a tavasa teremő ifjúsága érelt nagygyá és lopta hazánk jobb érsest fia szívébe a zöidülő reményt. De a szarnok önkény, mint kikellelt elgyűt járó vihar betört a virradó hazába s a nép megráva bilincset egy sziv és lélekkel nyult gyfverés. Lánghalált osztott a vas, mely a szabadság éggyöböl bőverőt merített; a vézmadár utolót énekel.

Az ősi erdő, melyre vihar és forgószél ütöt s bár megtépte zöid koszoruját, koronáját s számos erős tolgéjt kitörölte, de ő maga, mely alatt a föld gyakran megígott, mig feon az ég villamos istenei zordon haragban ontották reá tüzes ostoraitak, megállott; keőbb új erde kapra nagyobb árnyéku erdet növelt: így hasáink, melynek jelesait a durva órszák és önkény elragadta tőlünk, me is fennáll; mert nagygyá és hatalmasá éreletekkel ti nemeshonk! Ott voltak a nagy harcokban, vészben vészben közepette, magasan lobogtatva a szabadság zászlóját; együtt küsdötöttek remel-teték és szenvedteték a szabadság legnagyobb hőseivel, kikkel áldozatosságban es a mátyr koszoru elnyerésében vetelked-tetek.

Oh nagy halottak! kik alig néhány lábnyira nyugovotak a hant alatt, hol a fénynek árnya, rószának tövise nincs, vgyetek a szent megemlékezés e jelet, a szeretet és kegyelet zöid koszoruját, melyet nagy eszmétek méltó örökösei, az egyetem polgárai tesznek le sírotokra.

A megemlékezés edes érzete elhozza évről-évre az egyetem polgárainak szívet, hogy mint ti a nemzet nagy eleitblájára veretekkel iratok, soha ne váljék érthetlenné előtűk, hogy mint a rómaiak, kik istenek szobra előtt tanultak meg nagygyá lenni ugy mi is e gránit oszlopnál merítünk buszalmat és lelkesedést ama küdelem, önfeláldozás és hősegre a hazához, mely nyomaitokat jelai, és lelketek csodás varázsa melegítse fel szíveinket, mint nap a földet, áldást és termékenységet ideve elő; mert a nemzeti öntudat az a népekué, a mi a csira eleje a növényben, mi az megyan, el; mihelyt megromlott, pusztulásnak indul. Nyugodjatok bekevel, nevetek dicső

Asztá is kapok néha, s boldogságom határtalan, azért nem is kísérlem meg írni.

Igy a pamlogon fekvő, hűsödött el lelti zsemelét előtt szerelmem története, s csakhamar elaludtam. Előttem lebegett a bjas Lisette, s lehajolt, s arcom csókolt; úgyana nyugtam, magamban vontam, sut-togva, bíratlam, hogy szerelmem örök ke tart.

„Csókjöl kedves Lisette, csókjöl,” mondogattam, s Lisette csókolt, mert érsém arcomon forró lehelletet és csókjöl.

Álmomat jó anyám hangos kaosza szakította felbe, s én látam előttem azon vadász kutyát, melyet egyszer az ablakon hajítottam ki! Most azt csókoltattam álmo-mban Lisettet gondolva karjam közt.

Anyám látva hogy meg világosság van szobamban, bejött, s látta a nagy szerelmi senéit, mint testvérem megtudva, szintén józult kacagnak rajta.

— Csibuk, regény a földön előttem hervorra, felkeszsem, s Álmodom Lisetteről. Lisette, jó éjszánkat.

Irta: Koppold Károly. (Vége.)

fog maradni közöttünk. Mint ama sziklák tenger közepette, melyeket a reájkó csapódó hullám tiszábbra mos, úgy ragyognak napról-napra fenszabados gránitoszlopokotok nevét aranybetűi, melyeket halálkönyvünk ástának.

Isten veleték!

Nov. 1-én a „Vértanúk sírjándi” szavata és készítette

lfj. Karsay István
m. e. h.

H i r e k.

Uj ügyvéd. Dr. Molnár Gyula, — e lapok szerkesztője mult hó 29, 30, s nov. 3-án a budapesti ügyvédvizsgáló bizottság előtt sikeresen letette az ügyvédi vizsgát. A Zombor székhelyvel kérelmezte felvételét a szabadkai ügyvédi kamaránál.

Kinevezés. Kis József nagyközségi járási-bíróági albró a szabadkai kir. törvény-székhez nevezetett ki bírónak.

Necrolog. Alföldi János, az apatini kerület szolgabírája f. hó 4-én hossza betegség után elhunyt. — Temetés nagy részvét mellett ment végbe.

Hivatalnok brutálítás. A szabadkai kir. törvényszék utóbbi időben sokat halaltatott magáról az ott folyó abnormis viszonyok miatt. Ennek folytán helyezett két bírót maga az elnök is nyugalmába. A kinevezett új elnök, Pécsy Aurel még nem foglalta el hivatalát, — mineltyoga ott még mindig megtörténhetik olyan hivatalnok brutálítás, minőről alább részletesebben szólnunk. Az eset a következő: E lapok szerkesztője f. hó 5-én Szabadkán időzött, hogy ügyvédi oklevelet a szabadkai ügyvédi kamaránál bemutatva, s emellett az alkalommal szabadkai ügyvédi-kollégát is együttesen ohajtozza fölkeresni, s törvényszék pertárába ment. Az ott jelenlevő dr. Schossberger, dr. Schöffler, Hirschberger ügyvéd urak a legelsőkében udvosítotték s beszélgetések-eredék vele. Lapunk szerkesztőjének egyszerűságra dr. Szilassy odaváltó ügyvéddel pertári ügyben kellett volna értekeznie, s a jelenlevő ügyvédek ott marasztalták, mondván, hogy dr. Szilassy nemotkára oda jó. Lapunk szerkesztője helyét foglalt az ügyvédi kar által saját kényelmére tett pamlagon, s varakozott csendesen. Egyszer csak elibe áll egy bityko magartartási hivatal ember s kemény szavakkal így rivall rá: „Mit keres ön itt?” A durva megszólításra dr. Molnár azt felelte: „Dr. Szilassy ügyvéd urat váróm!” „No ha ön itt várokok valakire, akkor viselje magát illedelmesen, s ne dőléskedjen a pamlagra, s ne dobja le annak vákosát, ne sároszon itt!” Dr. Molnár e brutális közrehatást visszautasítva, abbéli cédőkészítésénél adott kifejezést, hogy ily hang s ily módor egy ügyvéddel szemben a szabadkai törvényszék pertárába lábra kaphatótt. A pertárak, Vadnai József trvényszék aljegyző, most már meg dühösebben kiáltotta: „Távokszék innen!” Dr. Molnár azt felelte: „Nekem, mint ügyvédnek, jogom van a pertárába lépni bármikor s beismaradni!” — A pertárak erre behívatta a hivatali szolgát s parancsoltá mint következők: „Intéskedjék, hogy ezen ember innen kiveteltesse!” Ezek után dr. Molnár odahagyta a pertárt. A jelenlevő ügyvédek megbotránkosva a pertárnok ily brutálításáról, kérdésre vették, mire ő azonban hűmálódva felelte: „Ez az ur annak köszönheti, hogy így jár, — mert nem mutatta be magát nekem!” — Ez eset kinos szenzációt kellett Szabadkán, annál inkább is, mert dr. Molnár szabadkai születésű, ott mindenképp által ismert egyéniség, Vadnai József pedig csak rövid idő óta szolgált a törvényszéknél. Lapunk szerkesztője f. hó 6-án figyelmű följelentet tette Vadnai József ellen a szabadkai kir. törvényszéknél.

Ujvidéki költségvetési előirányzatából: Az 1887 évi költségvetési előirányzatban előirányzott kiadásokra 3 300 frt, városi épületek fenntartására 1000 frt, a város világlátására 6.500 frt, a város közelete, csatornázása és tisztántartására 22.3000 frt, utak és hidak fenntartására 700 frt, töltések fenntartására 800 frt, visok levételezésére 450 frt, van felvéve.

Athelyezés. Dr. Büchel Ede a helyb. áll. főgymn. rendes tanára athelyeztetett a soproni áll. főreáliskolához tanárnak. Az ekként megtrúlt tanári állást Rödiger Lajos fehertemplomi tanár foglalja el.

Csőtörtőkön delután 3 órákor tüzet jelselt a toronyór. A tüzelés azonnal meg is jelenték a, vaapalya-állomás közelében levő hásnál, s hol egy dísztűz gyúlt ki s a könnyen veszélyessé válható tüzet elnyomták.

A városunkban is ismert kedves ass-nésznét, Perlick Gizellát, (jelenleg Sopronban működik) nem csakely szerencsétlenség érte a napokban. Egy előadás alkalmával ugyanis arczába löttek. A darabban „Arthur” agyonlővi nejét „Annát”, kit Perlicki Gizella kisasszony személyesített. A mint a pistoly elördült, a nő jégien kapott arczához e szavakkal: „meglőtte az arcomat.” Egy pillanatra azt hitte a közönség, hogy ez a darabban van így, a kik azonban látták a pistolyból kitűlő tüzet, rögtön tisztában voltak a helyzettel. A pistoly ugyanis oly közel volt a nő arczához, hogy már e miatt is, de másrészt meg abból is, mert a pistolyban sok volt a puska-por is, a fojtás s, a lövés megegette a színesnő arcát. — A szerencsétlenség nyomai valószínűleg hosszú ideig maradnak a kedves színesnő arczán.

Döntvény a vállalati adó tárgyában. A pens. közgazd. bíróság egy fölmerült eset alkalmából a következő elvi határozatot mondotta ki: „A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok az egyletek illő előjájának megállapításánál, a vállalat, illetve egyillet tulajdonát képező ház után fizetett II. osztályú kereseti adó, valamint az igazgatósági tagok jutaléka után kivettelt és a vállalat, illetve egyillet által kifizetett kereseti adó és azok után járó általános jövedelmi és kösségi pótlak az illet nyers jövedelméből le nem vonható.”

Az állategészségügyi törvényjavaslat a földm. ipar és keresk. minisztertanács megratott enquet tárgyalások megállapodásai szerint átdoigozva kezesen van és így a törvényjavaslatot már legközelebb befolgák nyujtan.

Az ötven forintot által biztosítási díjak hol pertendők. A m. kir. Curia 1886 okt. 16-én 992. sz. n. a következő határozatot hozta: Tekintve, hogy a biztosítási díj megfizetésére irányzott keresetek, melyek magának a biztosítási ügyletnek leven folyományai, legelőbb esetben azon kérdésnek megválasztásánál is szükségesek teszik, ha vajjon maga a biztosítási ügylet joghatályban fennáll-e? Tekintve, hogy a biztosított a biztosító között jogviszonyt a keresk. törvény szabályozza, és a jogviszonyból lemerülő viták kérdésnek eldöntésénél tehát a keresk. törv. szabványai alkalmazandók, nyilvánvaló, hogy a biztosítási díjak iránti perok az 1877. évi XXVI. t.-cz. II. §. utolsó bekezdésében képest, a kisebb polgári peres ügyekben eljárásra hivattott bíróság illetékessége alá egyáltalán nem tartoznak. Tekintve ezek szerint, hogy a kir. helytartóknak azon végzése, mely által ki-mondatott hogy az 50 frton által biztosítási díjakat tárgyzazo ily peres idezet t.-cz. hatály alá tartoznak s az e b. telelet az azt megelőző egész eljárással együtt megsemmisítetel, a fennálló törvénynek meg nem felel. A másodbíróság végzése megválasztatik, és az eljárás megsemmisítésének hely nem adatik.

Az ujonczozás. A Bud. Korr. írja: Az utolsó két év katona ujonczozása alkalmat tapasztalások sok oldaló azon aggályai nyujtottak indokot, hogy Magyarország népessége gondot okozó csakely mertekben szaporodik, s hogy nevezetesen a férfiar-

jadékgyengén és elszányulva kerül v sorozó bizottságok elé. Ezt az aggályt az ujonczozás ez évi fényes eredménye teljesen eloszlatta. Az 1863. évi inség és az 1864. és 1865-ben felépült mindenféle járványos baj képeztek az 1883—1885. évek kedvezőtlen ujonczozási eredményeinek indokait. Az 1875. után beállott kedvezőbb egészség-ügyi viszonyok most már azon várakozásra nyujtanak biztos kilátást, hogy Magyarország ujonczoltakait a legközelebbi években nem maradnak az 1880. évi ujonczállítási kitűnő eredményei mögött. — Mig a legközelebb lefolyt években a honvéhadsergebe mindössze 6000—7000 ujonczot lehetett évenként besorozni, az idej ujonczozás a honvédség részére 17.000 ember fölölöget eredményezett, a mely mellett még megjegyzendő, hogy ugy a közös, mint a honvéhadsergebe majdnem általában erős, jól kifejlett ifju embereket lehetett besorozni. Csak egyes vidékek, a melyekben a megelőző születési években járványos betegségek uralkodtak, szolgáltattak feltűnően gyenge hadköteleket. Hogy a kiképezendő ujonczok ilyenén hirtelen megsaporodásából származó többerheles kikerültessek, a kormány jövőre bizonyos maximális számot fog a honvédség hez besorozandó ujonczokra nevez megállapítani, miután a honvéhadserge összes kerület évenként 12—13 000 emberrel teljesen kiegészítetők.

Dívat. A párisi Figaro írja: A pesti nők ferjei és fiverei mindenkor meg akarván szüntetni a tournure-manit, mely Magyarországon fővárosban valóban epoly óriás, mint nevetségese merveket őit, elhatározták, hogy kutyáikat tournureban járatták. Minden valamirevaló kutya a dívat e bjasz termekével sétál azóta az Andrássy uton.

Hirdetmény. A törvényhatósági bizottság választás alá eső tagjainak fele része f. évi nov. 14-én uból fog megválasztatni, mi ennel közhírre tetetik azaz, hogy választási helyekül a belvárosban a varoshaza, felső városban Kereknöpt (Cabrák) kocsma, Cserenkában Konyvics Simon fele kocsma Bánatban fekete ló (Thum Vince fele ház) és vegre Szolnocsében a fehér galamb fele kocsma jelöltenek ki. A törvényhatósági bizottságnak legelőbb adót fizetők névjegyzéke a főjegyzői hivatalban közzéteszve kiterve találatik. Kelt Zomborban, 1886-ik évi november hó 5-én. — Hoffmann Mihály s. k. polgármester.

A virágkedvelők figyelembe. Egy a vidéki helyközösségeit és hitettségét kiválóan érdekli ujításról van szó, mely hivatalos a virágkedvelőknek nagy örömet okozni. Eddig ugyanis, ha valamely esküvőre, házra, ünnepekre alkalomra vagy temetésre elő virágcsokrokat vagy koszorúkat rendeltek a fővárosból, mire azok rendeltetési helyükre értek, mindig rendesen leig hervadtak voltak ugy, hogy mikor használni akarták, már elcsesztettek üdesegeüket. Pécsi város ismert fővárosi utú-e elővárg kereskedő, ki nek a fővárosban nagyüzemből kertesztette val, most az elővárg elcsomagolásnak egy egészen új módját találta fel. E csomagolási eljárásnak az az előnye van, hogy ezzel a legkevesebb kaména, teherelés, harcás, bolya stb. ily időn marad meg, mintha akkor teletk volna a főváros. Pécsi a becsomagolási alkalmával a virágokat vízzel öntött meg, de a vízbe ühanyag csepp nedvet kever valamilyen folyadékba. Ha a csokor megerkezik, ismét meg kell kisse öntözni vagy fecskendezni, mely után egész üdéséget vissza nyeri. Az ily módon elcsomagolt virágok a legtovább vidékre lehet szállítani anélkül, hogy fínásseget veszítsenek.

A tánczkedvelő közönség szives figyelembe ajánlom tánczkolómait (a Vadászúrt ugratornában). — Tiszt. Herczenberger Sándor.

Toloncz szökevények. Kolo mpár V u s s a 34 éves, római kath., nőlen, csavargó, termete kösep, arca kerek, haja fe-

kete, szeme barna, orra rendes, bajussá tömött, különös jegyei: jobb kesén hüvelyk-ujja sügordott; K o l o m p á r G y ö r g y 31 éves, róm., kath. csavargó, termete magas, arca hosszas, haja fekete, szeme barna, bajussa kicsiny, különös jegyei: jobb esome e bal esome felett széhhely látható; J o v á n o v i t s P e t r ó 30 éves, róm., kath., nő, csavargó, termete magas, arca kerek, haja fekete, szeme barna, orra rendes, bajussa kicsiny, különös jegyei: himlőhelyes; J o v á n o v i t s N i k o l l a 16 éves, róm. kath. nőlen, csavargó, termete kösep, arca hosszas, haja fekete, szeme barna, orra rendes, különös jegyei: jobb kesén kis uja sügordott és K o l o m p á r S u n d i 16 éves, róm. kath., nőlen, csavargó, termete kicsiny, arca kerek, haja fekete, szeme barna, orra rendes, különös jegyei: himlőhelyes; S z t a n i s l a v o s i g y á n y o k, toloncskísérők által szabadon bocsájattak. Zombor, 86. okt. 19. Rkaptány.

Irodalom.

Uj zenemű. Legközelebb megjelenik egy „Harmat-gyöngyök” (Thau Perlon) című zenemű. Zongorára szerés a Roheim Jenni kisasszonynak ajánlotta Herczenberger Dező. Kapható leas Hecht Márk könyvkereskedésében.

„A Remény” című jelesen szerkesztett képes leltárj 5-ik (október 31-iki) füzeté a következő erökter tartalommal jelent meg: „Dívatok regényeink”, tanulmány Csuppek Ferenczről; „Virágtalány”, költemény Levay Árhálytól; „Utazás utánvetélt”, elbeszélés a színes-előböl Gabányi Arpdától; „Kerüd az aszonny — tot talázz”, vig elbeszélés; „Ferkönyv” költemény, ford. Vikár Béla; „Kelet emlékeimből”, dr. Moravitz Matyasról; „A történelmi kiállításról”, dr. Váli Bélától; „Tasso elete és munkái”, dr. Renny Rezsőtől; „Valbriant”, regény, ford. dr. Rada István (folytatás); „Hetikronika”, kromkóstolt. Irodalom és művészet, egyveleg, rejtélyek, szerkesztők telephon. — Művészi kivétel eredeti képei közül megemlítünk: „Este van az egen...”, Balog István költeményével; „Mindennapi kenyereket adjak nekünk ma!”, „Lourdes”, „Malom alatt...” stb. — Előfűtetés ára: egész övve 8 frt, félére 4 frt, negyedöve 2 frt. Az előfűtetés a szerkesztőséghez (Budapest, IV., ferenczek bazára) csimzendők.

Rath Mór kiadásában megjelentek ujabbak: „II. Rákóczi Ferencz fejedelem emlékiratai, a magyar háborúról”, közli Thaly Kálmán ötödik kiadás (Ára 1 frt); „Dimitri Rudin” írta Turgenjev Iván, harmadik füzet (Ára 60 kr.); „Gondolatok”, írta B. Eötvös József, első füzet (Ára 40 kr.); „Arany János összes munkái”, első füzet, harmadik végleges kiadás (Ára 40 kr.); „Elemléből”, írta Jokai Mór, negyedik füzet (Ára 40 kr.) továbbiak Shakspeare színművei, fordítottak többen, ötödik füzet (Ára 40 kr.) — Ajanljuk olvasóink figyelembe.

Törvényszéki csarnok.

Mikor a polgármester is beszámolt tart.

Szabadkáról értesítések bennünket a következőkről:

Szalay László szabadkai ügyvéd, Matuszits ottani polgármester hallatlan vakmerőségű tenykedéséi miatt büntetői felelőseletet tett a kir. ügyességgel.

A felelőselet egész terjedelmében im itt közöljük!

Tekintetes kir. ügyesség! Matuszits László városi polgármester arról értesite nyomtatott megbírók mellett f. e. október hó végén a város mind a 8 kerületének választó polgárait, hogy ő polgármesteri beszámolót fog tartani, jelenlegnek meg 8-ik kerületen ez a beszámoló-féle november hó 1-ére tűzött ki. E napon delután 4 órákor egy küldöttég jött hozzám mint ügyvédhez, mennék ki a 8-ik kerületbe, mert ott letartóztatnak többeket a kik azt merték kiállítani: „eljen a balpárt!” Eu bár lábamra beteges vagyok több hónap óta, — kinnentem, s a neptéméccel csendben találya, kérdést intéstem a történetek iránt. Erre többen előállottak, hogy Kiss dőgyi Menyhért városi bizottsági tagot a polgármester letartóztatáta, sokakat

pedig fegyveres erő fedesete mellett a fal-hoz szorított. Én néhány szóval becsédeset intettem a néphes csendre és rendre intve őket, s egyben látva a számos személyből álló fegyverzett rendőrszolgálatot, családokhoz somnak adtam kifejezést e szükségtelen rendőri intézkedés miatt.

Mamusics László polgármester és társai az iskolai épületből a hol elhelyezkedtek, látva, hogy én a néphes beszélők között jöttem azon lármás kérdéssel, vajjon mit akarok én ott, miért látom a népet? „Sőt csodálatos” volt a válasza, „és meg nem foghatom, miért esküszöltek itt letartóztatásokat.” Erre hosszabb szövege fejlődött közöttünk a polgármester letartóztatással is fenyegetett, s jöhet semmi törvényellenes dolgot nem csölekedtem, az udvarterületről kiutasított. A míg a felesleges tartott, fegyveres rendőrök kerítették be, s bámúlva láttam, hogy a polgármester késs a tettségére is. Mikor ezen eljárás ellen is óvást emeltem, Mamusics László polgármesteri hatalmával fogva lovas katonaságot rendelt be, s engem kivont kardokkal, késszen a levertetésre kiszorítottak erőhatalommal az utcára, és a katonák egyikének lova különben is fájós lábamon oly erősen megsértett, hogy hosszabb időn át leszek kénytelen napjaim nagyobb részét ágyban tölteni. Eme katonai erőszaknál így buzdította a polgármester a katonákat: „ör-mester ur, — s réám mutatott arcából ki-kelver, — az én felelősségemre le kell gá-szoltatni!”

A polgármesternek ily intézkedéshez vélem szemben joga nem volt, a katonaság fegyveres beavatkozását alkalmazni pedig épen nem állott szabadságában, mert ő az iskola udvarán egyszerűen beszámoló beszédre jelent meg, a mely tett szemifele törvényben nem gyökerezik, s csupán korteskedésre vezethető vissza. A katonai vagy bármily fegyveres erő igénybe-vételére a polgármesternek korteskedési cselekedtől hatalom nincs adva, de ha volna is, azt igénybe venni nem szabad mindad-dig, míg arra szükség nincs. Már pedig ve-delem egy emberrel szemben annyi fegy--veres rendőr mellett nem lehetett szükség egy csapat lovas katonára és azok kivont kardjaira is, mert ha erőszakot akart a pol-gármester ellenem alkalmazni, azt egy pár rendőrről is tehetett volna, bár a legkisebb oka sem volt erre.

A mikor tehát Mamusics László fegy-veres rendőrökkel állított föl köröttem, s a mikor kivont kardokkal, vágató lovas katonasággal bekerítettett és elgázosítottam kockáztatva, — sőt arra parancsot adott, — s a mikor büntetőeljárás jogom-tól megfosztott személyes szabadságomat jogos indok nélkül korlátozta, s a mikor végül rajtam még testi sértést is ejtett, vi-lágos, hogy áttelepte azon határt, melyet neki hivatalos hatalma enged.

Ezek alapján vádat emeltek Mamusics László polgármester mint közhivatalnok el-len hivatalos hatalommal való visszaéle-s miatt:

1-szor a büntető törvénykönyv 472. §. alapján, mert a fegyveres erőt jogos in-dok nélkül beavatkozássra felhívta és alkalmast:

2-szor a büntető törvénykönyv 473. §-a alapján, mert jogtalan intézkedéseiből kifolyólag bántalmaztatott;

3-szor a büntető törvénykönyv 475. §-ára támaszkodva, mert engem a csend-ben álló néptömeg közül az udvar elha-gyására jogtalanul kényszerített.

Az itt előadottak alapján eszedem: miszerint ez ügyben a vizsgálatot melőbb megjejtetni, és Mamusics László a büntető törvénykönyv hivatkozott szabászai érte-lmében a hivatalos hatalommal visszaéle-s büntetésben bírónéknak kimondani és büntetését esküszöletetni változtatások.

Tisztelettel
Szalay László A.

Nyílttér.†)

Nyilvános felszólítás.

W. . . . Pal urat Zomborban ezenel felzólított, hogy tartását irányomban minél előbb egyenlitsé ki, annál is inkább, mert a legközelebbi felszólításom alkal-mával kénytelen leszek teljes névét és állását is a nyilvánosságra hozni.

Bisenius,
Bécs, I. Riemergasse 14.

Járványos betegségek-nél a
legjobban ajánlott egészség-i
i t a l.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
Legújabb Ágyag
SAYANYU-KÜT
legjobb asztali- és üdítő ital,
kitűnő hatásának bizonyult köhögés-nél,
gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.
Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

30—23

* E rovat alatt közzététel nem vállal fel-szólítást.
Szerk.

Felőlős szerkesztő és kiadó: Ispánfalvi új 5.
Dr. MOLNÁR GYULA.

Legújabb

főlülmulthatlan jó hatású
gyártmányok.

Dory migrain nyelettké.

Ezzel sikerült oly szert előállítanom, mely vegre gyorsan és gyökeresen gyógyítja e borzasztó idegbajt. Hogy nemely migrain-ban szenvedőnek minden e szer hatása iránt fölmerülhet kétegyet teljesen elosszám: kesznek nyilatkozom közvetlen az elő-adag elfogyasztása után pénzt azonnal visszaadni, ha várt hatást nem tapasztalok, csak azt kell az illetőnek bebizonyítani, hogy szorosan a használati utasításhoz tar-totta magát és hogy e szert többé nem fogja használni. (Egy adag 5 frt.)

Dory fehér lilium kivonata.

Az arcznak természetes színt kölcsö-nöz, amennyiben minden idegen foltot, mint szepőt, úgy májfoltot, bőrvörösséget, bőrtá-kákat, bibircseket gyorsan eltávolít, anélkül hogy az arczbőrnek ártalmára lenne. (Egy tegely ára 1 frt.)

Dory rózsá száj szesze.

Nem ajánlható eléggé úgy az ép, mint a beteg fogakra. Erősíti az inyhust, azon-al szünteti a fogfájást, óvja a fogakat a romlás-tól, erősítéleg az inyre, a száj kel-lemetlen szagát elveszi. (Egy üveg ára 1 frt.)

Dory növény fogpora.

Gondos összetételénél fogva minden eddigi fogporvegyületeknél ajánlhatóbb, mert úgy a fogakra rakódott zsíradékok, valamint a kezződő borkövet oldja, a nélkül, hogy a kőpadomsnak legkevésbé is ártana, az inyh-usra jótékonyan frissítéleg hat. (Egy doboz ára 1 frt.)

Dory virág rizspora.

Az arczbőrre felette finomítottól jóté-konyan hat; annyira nem ártalmas, hogy gyermekek-nél is bátran alkalmazható. (Egy doboz ára 1 frt.)

Dory lilium-arozmsoj.

Az arczbőr tisztán tartja, azt üdévő és finomná teszi; a fehér lilium-kivonattal egyidejűleg használható. (Ára 1 frt.)

Az itt felsorolt szerek több évi tanul-mányaimnak kitűnő eredménye s mindenki ki eszen szerek bármilyiket fogja használni, csak elismeréssel lesz iránta. — Migrain-nyeletkeimert különösen érdemem az elismerést, mert e kiválóan sikerült összetétel által vegre gyógyíthatóvá lesz a borzasztó fájdalommal járó migrain, miért is az orvos-ruak különös figyelmébe ajánlom. Megrendelések kizárólag laboratoriumomban intézendők.

DÖRY MIHÁLY gyógyszerész,

Budapest, V. kerület Lükör utca 5. szám.

Alapítottatt 1844-ben.

Hirdetmény.

Az érdekelte 1576-éknél ezenel tudtára adni van szerencsém, hogy Zomborban a 42 év óta fennálló Jankovits Antal-féle
bőrkereskedést

mai napon átvettem, és saját nevem alatt tovább folytatom.
Raktáron tartok minden szakmába vágó árukat, s igrakezni fogok óléso árak s lelkiismeretes kiszolgálattal mellett vevőim bizalmát magamnak biztosítani

Teljes tisztelettel

Lukits Szvetozár,
bőrkereskedő Zomborban, a r. kath.
plébánia épület bérházában.

Megjelent és kapható:

Hecht Márk

könyv- és hangjeggy kereskedésében Zomborban:

Jovánovié, orosz keringő ára 1 frt.

Fagett Gyula, „Blumen der Lust Walzer“ 90 kr.

Huzás már a jövő hónapban.

Kincsem á 1 ft 11 sorsjeggy 10 ft
csak

12
Főnyeremény középpénzben
50.000 frt

10.000 ft, 5000 frt 20% lev. || 4788 pénznyeremény.
A magyar lovar-egylet sorsjeggyi irodában: Budapest, vaczi-utca 6 sz.
Kincsem sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.

A cs. és kir. szabadalmazott
KÖSZVÉNY-SZESZ

általánoson klosterneuburgi
GICHTFLUID

név által ismert (a rendőri egészségügyi laboratorium által megvizsgálva és a cs. kir. szabadalm. valamint a törv. bejegyzett vedjegy által forgalma biztosítva) valóságos különlegesség!

KÖSZVÉNY és CSÚZ

test, izom és ideggyengeség, az egyes idegek bénulása, hát- és derékfájdalmak, altesti és a vastagbél gúrcsai, kolika fűzomodások stb ellen.
Ára fel üveg 50 kr., I nagy üveg 1 frt, postán 15 kr. ral több.

Főletét és postai széküldés:

Hofmann A. gyógyszerészta Klosterneuburgban.

Főraktár Magyarorszag részére:

Török Jozsef gyógyszerész, Budapest, kiraly-utca 12.

Továbbá kapható a következő gyógyszerárakban: Kassan, Waid-ischek K Gyórtt: Pétri P. Szegeden: Barsay K. Verseczen; Müller O. Trisitzben; Prandl R. Eszéken; Dienes J. C. Czernovitzban; Alth E. Brassóban; Kugler F. Temesvárt; Jahser C. Valamint az osztr.-m. bir. legi. gyógyi.

NB. Mindenkor csak a Klosterneuburgi köszvény-szesz kérendő s a törv. védj. megrtekintendő.
20—4